

Cal Molsa

Capolat

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Es troba en una balma situada a l'antiga parròquia de Sant Quintí Taravil, a l'extrem occidental de l'actual municipi de Capolat.
Emplaçament Al costat d'un camí que s'agafa prop de les antenes del Cap de Plans.

Coordenades:

Latitud: 42.06987
Longitud: 1.69888
UTM Est (X): 392361
UTM Nord (Y): 4658353

Classificació

Número de fitxa 08045 - 37
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Els murs de l'antiga casa estan bastant degradats i en alguns està creixent vegetació.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08131A013000270001IK
Autoria de la fitxa Marta Sánchez Soler - Societat d'Arqueologia del Berguedà
Data de registre de la fitxa: dj., 16/12/2021 - 10:28

Descripció

Cal Molsa és un habitatge edificat en una balma aprofitant fins a uns 40 metres de visera. Es poden identificar restes de diferents murs amb una amplada entre 40 i 60 cm, fets de pedres desbastades i lloses unides amb fang i amb morter de calç. S'identifiquen quatre àmbits diferents, alguns dels quals tenen envans de divisió interna. Una mica apartat es pot veure un cos massís més petit que les altres estructures que podria haver sigut el forn de pa. La roca que es troba sobre de les dues habitacions situades al costat nord del forn està plana de sutge, cosa que indica que en aquests espais hi havia l'habitatge. Les estructures situades al sud del forn, en canvi, podrien haver estat destinades al bestiar. L'alçada disponible entre el terra i la roca de la balma oscil·la entre un i tres metres.

Història

La primera menció documental que tenim de Cal Molsa és del 1865. En aquest document apareix entre les propietats que Josep Santaaulària i Casals hereta del seu pare. És esmentada com una "choza" o balma agregada a cal Bertran (ACB. Notarials. Domènec Coromines, 1865. Pàg. 299). Només apareix en un altre document, de 1877 pel que sabem que seguia en possessió de la família Santaaulària (ACBR. Notarials. Domènec Coromines, 1877. Pàg. 754).

Les característiques constructives de l'edifici coincideixen amb les documentals. Les estructures semblen una construcció uniforme del segle XIX.

Bibliografia

CASACUBERTA, A., CUNILL, J., SÁNCHEZ, J. (2022) Història dels masos del Municipi de Capolat. Inèdit.

SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004) Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural moble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

